

List do redaktora

(zamiast wstępu)

*Potrzeba mi tylko pracy, chleba i
szerokich łóżek,
i oddalenia od żydowskich poetów*
(Mosze Nadir)

Szanowny Redaktorze,
Głęboko zmieszana,
przesyłam panu receptę na wiersz
dla młodych pisarzy i żydowskich poetów.

Powiada Pan,
że porady
nie są Pańskie
ale ich źródło – najlepsze.
Zaleca się w nich:
„Pracę” – przecież mam
zawsze pełne ręce i dni.
„Chleb” – jest chleb,
I jest apetyt.
„Szerokie łóżka” – słusznie, samotność
potrzebuje przecież
coraz więcej miejsca – czy to moja,
czy we dwoje.
„I oddalenia od żydowskich poetów”-
Daję Panu, kolego redaktorze,
słowo honoru
na zawsze
żadnego poety nie widzieć, nie słuchać.
Proszę wybaczyć,
widzi Pan przecież sam,
bez tych porad
tak postępuję.
I jest mi przyjemnie.
Tak!
Z powodu chleba. Łóżka. Dni pracy.
Wiedzy,
Że gdzieś daleko
Poeci siedzą do późna w nocy –
I poeć.

ווילדע צייג (1976)

’š

’
”
( )

:

.

.

.

:

’ ” ”

.

” ”

,

” ”

.

:

” ”

,

:

.

,

,

,

.

.

!

.

.

,

...

Ale moje wiersze...

Ratunku,
Moje wiersze stają się swoje.
Jest im to obojętne.
Jaka praca?
Jakie znów łóżka?
Rozpieszczone
Dziki
Umorusane
Szczekają na wszystkich
I nie chcą do mnie przyjść.
Nie mogą zrezygnować
Z księżycyca.
Nie przemilczą
Nocy.

Pytam więc Pana:
Jeśli one nawet usłuchają
mojego gwizdnięcia -
jak wpuszczać coś takiego
(z błotem, nieusłuchane
Łapy, pysk i brzuch)
do mieszkania?
Dopuszczać do stołu?

Drogi kolego redaktorze,
Przepraszam,
Muszę mieć inną propozycję,
Prywatny anty-plan.
Oczekuję
Pańskiej odpowiedzi
Z poważaniem
Ruchl Fiszman

Thum. Bella Szwareman-Czarnota, 2014

